



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Remedia contra desperationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

REMEDIA CONTRA DE-
sperationem.

PRIMO perpende omnia remedia
 hactenus dicta, quæ sunt totidē Spei
 portæ.

Si desperes ob gravitatem peccati, in-
 tuere S. Petrum, qui negavit Christum,
 quod gravissimum fuit peccatum, &
 tamen Deus illi condonavit. *Matth. 26.*

Si desperes ob multitudinem peccato-
 rum, habes Mariam Magdalenam, à se-
 ptem Dæmonibus obsessam, hoc est,
 omnibus peccatis mortalibus, & tamen
 omnia sunt illi remissa. *Luc. 8.*

Si ob fœditatem peccati, aspice in E-
 uangelio adulteram, & quid ei Christus *Ioan. 8.*
 Dominus dixerit.

Si ob peccati infamiam, habes S. Mat-
 thæum qui publicè sedebat, in telonio:
 vocatus autem, secutus est Christum. *Matth. 9.*

Si ob diuturnum statum in peccato,
 habes latronē, qui in malo perstitit vs-
 que ad mortem, & tamen audivit: *Luc. 23.*
Hodie mecum eris in paradiso.

Si ob immanitatem peccati, ecce tibi *Act. 7.*
 S. Paulum, S. Stephani lapidatorem, qui
 tamen factus est vas electionis.

Si ob frequentem reditum ad vo-
 mitum, ecce Dominum nostrum dicen-

Matth. 18.

tem, Si septuagies septies quis relabatur
& resipiscat, benignè esse recipiendum

Ioannes Chrysostronus ait. Si publicanus sis, potes fieri Euangelista. Si blasphemus, potes fieri Apostolus, si latro, cœli ciuis. Ne dic, peccavi, qui habes medicum potentiolem ægritudine tua. Si dicas, peccata mea magna sunt, quis est quæso peccati expers? Si dicas te esse omnium peccatorum pessimum, sufficit tibi ad placandum Deum, si te peccati poeniteat, & bene facias.

Considera, quot peccatores sint conuersi. Quod non est aliud quàm pignus supernæ misericordiæ, vt dicit S. Gregorius.

Sicut Augustinus, Deum dedisse filium suum, vt redimeret nos seruos: misisse Spiritum sanctum, vt seruos adoptaret in filios, & seipsum conseruat in hereditatem adoptatorum, vt nullus misericordiæ diuinæ, quæ nostra miseria maior est, diffidat.

Idem S. Augustinus dicit, Deum promptiolem ad impertiendam peccatori veniam, quàm peccator sit ad recipiendam. Vnde tantoperè festinat Deus in reo absoluendo à cruce conscientia, vt videatur plus cruciari ex commiseratione, quàm habet erga miserum, quàm

quàm ipse reus miser de sua miseria.

Dicit quoque Augustinus in illa verba Cain: *Maior est iniquitas mea, quàm ut veniam merear.* Mentiris Cain, quia maior est Dei pietas, quàm vlla iniquitas. Addit idem, Cain plus offendisse Deum desperando, quàm fratrem occidendo, sicut Iudas grauius peceauit, se ex desperatione suspendo, quàm Christum prodendo.

S. Bernardus scribit, omnia peccata mortalia, & venialia ab initio mundi commissa collata cum diuina misericordia, esse quasi guttam, respectu totius maris. Cogita, Christum esse mortuum pro te, iterum què; moriturum, si opus foret: vnam què; sacri sanguinis eius guttam satis fuisse ad redimendos centies mille mūdōs. Cur ergo vis desperare? desperate, & spera in Deo: diffide tibi, & confide in Deo. Eugia te, & curre ad Deum, qui omni loco & tempore, ad te amplectendū, vt fecit filio prodigo, est promptissimus. *Luc. 15.*

*ALIA REMEDIA PRO IIS
qui ob multitudinem peccatorum
desperant.*

I S A T.

Gen. 2. **A**TTOLE oculos ad Iesum Christum, & dic. Ille est caro de carne mea, os de ossibus meis, sanguis de meo sanguine: Ille amat carnem meam, ossa mea, sanguinem meum: igitur & amat me: si autem me amat, me utique vult saluare. Indignus quidem sum saluare sed tu non es dedignatus carnem meam, sanguinem meum, ossa mea, vitam meam: infinita sunt merita tua, nec ergo pauca sunt mea. Sanguis tuus non clamat vindictam, sicut clamabat sanguis Abel contra Cain, sed clamat mercedem, & misericordiam pro nobis miseris peccatoribus. Si Deus ergo totus est misericors, imò ipsa misericordia, iustitia vult, ut misericordia utatur. Si deinde Christus, non modò non me condènat sed defendit, cur est resuscitatus & sedet ad dexteram Patris, ad exercendum pro me officium advocati, quomodo fieri potest, nisi mihi desim, ut ego peccarem.

Rom. 8.

Si Deus pro nobis, quis contra nos?

2. Par. 33.

Luc. 6.

Luc. 23.

Luc. 18 &

19.

Manassen pœnituit peccati, & ei condonatum est. Magdalena pœnitentiam egit, & facta est carissima Christi discipula. Latro doluit, & subito ad Paradisum peruenit. Publicanum pœnituit, & factus est Euangelista. Zachæum itē, & fa-

& factus est filius Abrahæ: Dauid p̄ni *Psal. 10.*
 tentiam egit, & ex eo Deus carnem *2. Cor. 12.*
 assumpsit. Raab meretrix similiter, &
 annumerata est Dei populo. Paulus itē,
 & raptus est in tertium cælum.

S. Iohānes in epist. sua ait, *Filioli mei, hæc
 scribo vobis, vt non peccetis, sed si quis pecca-
 uerit, aduocatum habemus apud Patrem;
 Iesum Christum iustum, & ipse est propitia-
 tio pro peccatis nostris, non pro nostris autem
 tantum, sed etiam pro totius mundi. Quam
 ergo diffidentiam habere possumus sub
 alis huius mediatoris?*

Ingrederere, ingrederere viua fide, vna cū *Exod. 14.*
 populo Israëlitico mare rubrū diuinæ
 misericordiæ, & sāguinis Christi: in quo
 & per quod omnia peccata tua de- *Ibidem.*
 gentur, sic, vt in æternum amplius vide-
 deri nequeant. Et si fortè illa videris, e-
 runt instar illorum Aegyptiorum sub-
 merforum & mortuorum in littore, qui
 non solū non terrorē illis incusserunt,
 sed etiā sua specie excitarunt ad Dei lau-
 des. Non secus tu fac Dæmoni, & pecca-
 tis, supra quæ ille ad te terrendū equita-
 uit: Vbi enim semel illa confessus fueris,
 & satisfactione expiaris, demersa erunt
 in magno misericordiæ mari. Quare, li-
 cet in mentem veniant, non possunt tibi
 nocere, nec ad desperationē prouocare,
 1 6 quia

180 DE FREQUENT.

quia iam sunt demersa & mortua. Imo tibi causam dare debent Deū laudandi, eique gratias agendi, quòd à talibus hostibus te liberarit, vt in posterum sis cauior, ne in tale periculum rursum incidas.

Non est Dæmon, aut pars offensa animi, qui te habeat iudicare, sed Deus. Qui si te iustificet, quis audebit condemnare? Et si ille sit pro te, quis erit contra te? Si vult esse Aduocatus noster, quid finis te terret à dæmone? Si Deus te abduxit à via mala, bonamque voluntatē benefaciendi tibi dedit, cur dubitas de peccatis præteritis? certè si propter illa voluisset te condemnare, nonne potius tūc condemnasset, cū poenā merereris? cum ergò tanto tempore patiēter te tolerarit, & tempus vitæ emendandæ dederit, prorsus indicat, quòd te saluum esse velit. Nō te damnauit captiuum & inimicum capitalē, & iam te condemnabit? dum vis esse bonus & fidelis eius amicus? An hæc fortè est natura Dei? Hoc argumento vtebatur S. Paulus, dicens: *Si enim, cū inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortē Filij eius, multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius.* Nam si Deus tanto ardet desiderio salutis nostræ, vt pro illa acerbissimos cruciatu

Rom. 5.

COMMVNIONE. 181

ciatus sustinuerit, cur mihi nunc non ignoscet?

Si ex industria & spontè venit ad querendam ouem errantem, si tanta misericordia prauent filium prodigum, cur *Luc. 15.*

non recipiat te, qui vis degere in eius ouili, & bonum in posterum præstare filium? Quomodo de misericordia diuina desperare possum, si cum iureiurando dicat. *Vino ego, noio mortem peccatoris, sed vt conuertatur & uiuat?* *Ezech. 18.*

Si Deus est pater misericordiæ, & Deus totius consolationis, vt loquitur S. Paulus, si inuitat nos, per eundem, vt *1. Cor. 1.* *Heb. 4.* adeamus ad thronum misericordiæ suæ, si inuitat ad se peccatores peccatis oneratos, vt reficiat illos, si dicit se *Matt. 11.* uenisse propter peccatores, quomodo me deserere potest, cum dixerit, prius *Luc. 5.* *Luc. 11.* cælum & terram transituram, quem verba sua transeant?

Si ille commendauit nobis, vt inimicis nostris ignosceremus, dicens, *Luc. 6.* *Dimittite, & dimittimini,* quomodo non dimittet nobis omnia peccata nostra, qui cupimus esse eius amici, & dimittimus nostris inimicis? Si ille petijt ignosci suis crucifixoribus, illis nil tale petentibus, quomodo non ignoscet, quomodo viscera misericordiæ concludet? quomodo

modo non erit aduocatus eius, qui eum non dico crucifigit, sed adorat, veniam exposcit, & mauult mori, quam deinceps Deum offendere? Si Deus omnibus horis tanta misericordia utitur erga illos, qui singulis horis ipsum offendunt, & bonum pro malo reddit, num illam mihi negabit, qui nolo amplius eum offendere, & doleo offendisse, & imploro misericordiam? Et si Deus non me deseruit errantem, omnibusque horis se offendentem, imò mihi benefecit, nunc me deseret benefacere volentem, totoque corde de offensa lamentantem? Si antequam præuenirer à misericordia eius ad agendam pœnitentiam, eram longe indignior illa, cur nunc ea non ero dignior?

Misericordiæ diuinæ proprietas est, tollere miseras. Vnde Eccl. dicit. *Deus cui proprium est misereri, & parcere.* Cum ergo Deus sit infinitè misericors, infinitè quoque optabit peccata nostra remittere. Quare dicit S. Augustinus, Deum tanto desiderio teneri liberandis nos à miseris nostris, ut quasi in dolore vel dolore afficiatur, quando nos aut nolumus, aut tardamus eius misericordiã acceptare. Igitur mihi ignoscat.

Dici-

COMMUNIONE.

183

Dicitur in Euangelio gaudere omnes
 angelos, totumque paradysum peccato-
 re pœnitentiam agente: me ergo pœ- *Luc. 15.*
 nitentiam agente, Deus Paradysum pri-
 uabit tanto gaudio? Si Pater carnalis, li- *Luc. 11.*
 cet malus, filio petenti panem, non por-
 rigit lapidem, vel petenti ouum, non
 porrigit scorpionem, aut pro serpente
 piscem, quare Deus (cuius bonitati col-
 lati omnes Patrum amores sunt o-
 dia) mihi mortem porriget pro vi-
 ta? desperationem pro sp̄e, tenebras pro
 luce? Vnde ait in Euangelio. Si vos pa-
 tres cùm sitis mali, nostis bona data da-
 re filijs vestris, quanto magis Pater cœ-
 lestis dabit spiritum bonum petenti-
 bus se?

Si Iesus Christus D. N. dum esse in
 mūdo, manducabat cum peccatoribus,
 cōplectebatur peccatores, nō abhorrens
 ab vllō infirmitatis genere, imō quære-
 bat infirmos & peccatores, & ideò mā-
 sit nobiscum; cur non idem faciat nunc?
 an fortè mutauit naturam, aut non est
 idem qui fuit? Magna est Dei gloria,
 quādo quis resipiscit & pœnitentiā agit:
 tunc enim apparet Dei potentia. Iustifi-
 cate siquidē peccatorē; maioris est potē-
 tię, quā de nihilo cōdere cælū & terrā, te-
 ste Augustino, Deinde apparet sapiētia,
 quia